

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14807/2023
Гж ап 4/2023
20.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ, пок. ГГ и пок. ДД, сви из ..., чији је пуномоћник Ненад Петковић, адвокат из ..., против тужене Компаније „Дунав осигурање“ а.д.о., са седиштем у Београду и туженог ЂЂ из ..., чији је пуномоћник Милан Илић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о жалби тужилаца АА, ББ и ВВ, изјављеној против решења Апелационог суда у Београду РЗ 4/23 од 29.03.2023.године и ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2411/21 од 12.05.2021. године, у седници одржаној 20.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена жалба тужилаца АА, ББ и ВВ, изјављена против решења Апелационог суда у Београду РЗ 4/23 од 29.03.2023.године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца АА, ББ и ВВ изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2411/21 од 12.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2411/21 од 12.05.2021. године, одбијена је жалба тужилаца АА, ББ и ВВ и потврђена пресуда Првог општинског суда у Београду П 4724/03 од 21.01.2006. године. Том пресудом ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим су тужиоци тражили да се обавезу тужени да им, на име штете исплате, и то тужиоцу АА на име претрпљених душевних болова због смрти супруге ЕЕ износ 300.000,00 динара, на име материјалне штете за трошкове сахране супруге износ 50.000,00 динара, на име трошкова давања помена за смрт супруге по месним обичајима износ од 50.000,00 динара, на име ношења и набавке црпине износ од 10.000,00 динара, на име трошкова подизања споменика износ од 39.850,00 динара, тужиоцу ББ за душевне болове због смрти мајке износ од 400.000,00 динара и тужиоцу ВВ за душевне болове због смрти мајке износ од 400.000,00 динара, са законском затезном каматом на нематеријалну штету од дана доношења првостепене пресуде, а за накнаду материјалне штете од дана вештачења до коначне исплате, као и захтев

тужилаца за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом другим изреке другостепене пресуде, тужба тужилаца је одбачена у делу којим су тражили да се тужени обавезу да им на име месечне ренте плате износ од по 6.000,00 динара, доспеле рате одједном почев од 27.04.1990. године до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, ради уједначавања судске праксе.

Апелациони суд у Београду решењем РЗ 4/23 од 29.03.2023.године није предложио Врховном суду одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 395. ЗПП.

Против решења апелационог суда, тужиоци су изјавили жалбу.

Одлучујући о дозвољености жалбе, Врховни суд је најпре имао у виду да је у конкретном случају реч о поступку започетом пре ступања на снагу Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ...10/23) и да се применом одредбе члана 506. став 1. наведеног закона, овај поступак спроводи по одредбама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09 – у даљем тексту: ЗПП), који не предвиђа жалбу као правни лек који се може изјавити против решења другостепеног суда, због чега жалба тужилаца није дозвољена.

Наиме, жалба као правни лек може се изјавити против пресуде донете у првом степену (члан 355. ЗПП) и против решења првостепеног суда (члан 385. ЗПП).

Против одлука другостепеног суда - правноснажне пресуде донете у другом степену и решења другостепеног суда, странке могу изјавити ревизију (члан 394. и 412. став 5. ЗПП). Како је жалба изјављена против решења другостепеног суда, то је на основу члана 411. у вези члана 373. ЗПП, одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ни ревизија није дозвољена.

Према наведеној одредби члана 506. став 1. Закона о парничном поступку - прелазне и завршне одредбе, поступци започети пре ступања на снагу овог закона, спровешће се по одредбама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04, 111/09). Међутим, ступањем на снагу Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 55/14 – ступио на снагу 31.05.2014.године), настао је изузетак садржан у члану 23. став 3. наведених измена закона, према коме је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

Другостепена пресуда против које је ревизија изјављена донета је 12.05.2021. године, па се у односу на одређивање меродавне вредности за дозвољеност ревизије, примењује члан 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку.

Вредност предмета спора побијаног дела по тужби поднетој 02.06.2003.године за сваког од тужилаца који нису јединствени супарничари, у смислу члана 205. ЗПП, не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Наиме, вредност предмета спора побијаног дела, одређена применом чл.29. ЗПП, за тужиоца АА је

449.850,00 динара, а у односу на тужиоце ББ и ВВ вредност побијаног дела износи по 400.00,00 динара, све по одбијеним захтевима тужилаца за накнаду штете.

Како вредност предмета побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужилаца није дозвољена.

Ревизија није дозвољена ни против решења садржаног у побијаној пресуди, којим је тужба одбачена у делу у коме су тужиоци тражили исплату новчане ренте, а на основу члана 412. ст. 1 и. 2. ЗПП. Тим одредбама прописано је да странке могу изјавити ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен, при чему је ревизија у тој ситуацији дозвољена само у споровима у којима би била дозвољена против правноснажне пресуде. То није случај у конкретној правној ствари, јер је вредност побијаног дела за тражену ренту, у смислу члана 30. ЗПП, испод лимита прописаног за дозвољеност ревизије.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 404. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић